

РЕШЕНИЕ

№ 5193

гр. София, 15.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **506** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закон за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД-гр. П. срещу Решение № Ж-998 от 20.11.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което . С оспореното решение по по т. II, на основание чл. 22, ал. 1, ал. 2 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 Комисията е дала задължителни указания на електроразпределителното дружество в 14-дневен срок от получаване на решението да извърши действията по чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6, като предложи на И. М. И. нов срок за договаряне присъединяването на Ф. и в 7-дневен срок след приключване на дейностите да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено при съществено нарушение с процедурата, при липса на мотиви и в нарушение на материалноправните разпоредби на ЗЕ, ЗЕВИ, Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Жалбоподателят излага в тази връзка конкретни аргументи и моли съдът да го отмени изцяло.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. А., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, в съдебно заседание се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – И. М. И., в съдебно заседание се представлява от адв. М., която поддържа постъпилото писмено становище по същество, с искане за отхвърляне на жалбата, като неоснователна и недоказана. Претендира се и присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЕВР е образувано по жалбата на заинтересованата страна в настоящото производство - И. М. И. с вх. № Е-11И-00-11 от 01.04.2022г., в която се възразява срещу отказ за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД на обект фотоволтаична централа (Ф.), с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в урегулиран поземлен имот (УПИ) Х.-319, кв. 36, [населено място], общ. С., обл. С.. Заинтересованата страна възразява срещу писмо с изх. № 57085/07.12.2021г. на Е. Юг ЕАД, с което е уведомена, че се отказва присъединяването на Ф. поради изчерпан капацитет на електропровод с диспечерско наименование „К.“.

Във връзка с подадената от И. И. жалба е образувана преписка и извършена проверка. На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, на „Електроразпределение Юг“ ЕАД е изпратена жалбата за извършване на проверка по компетентност.

Въз основа на анализ на събраната по преписката информация и документи от КЕВР е установено, че И. И. е подал Заявление на 23.09.2021г. за проучване на условията за присъединяване на Ф. към електроразпределителната мрежа на Е.. В заявлението е посочено, че Ф. е предвидена да бъде изградена в УПИ Х.-319, кв. 36, [населено място], общ. С., обл. С.. Ф. ще е с инсталирана мощност 30 kW, предвидена е да се въведе в експлоатация до 08.04.2022г., произведената електрическа енергия изцяло ще се отдава в електроразпределителната мрежа и е отбелязано, че обектът отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), действащ към момента на подаване на искането. Посочено е още, че в имота има присъединен потребител е предоставена мощност от 15 kW.

В писмо с изх. № 2153-1/03.05.2022г. на Е. се твърди, че на 23.09.2021г. е подадено заявление с искане за проучване на условията за присъединяване. След извършено проучване и анализи, Е. е установило, че новата генераторна мощност ще предизвика недопустими обратни въздействия върху мрежата, в т.ч. повишаване на напрежението над допустимите граници. И в тази връзка заинтересованата страна И. И. е уведомен, че присъединяването на Ф. ще е възможно, когато се изградят скъпоструващи нови съоръжения, които представляват икономически нецелесъобразна инвестиция и същата ще е в „ущърб на останалите клиенти“.

Пояснено е още, че електрозахранването на [населено място], общ. С. се осъществява от ВЛ 20 kV „К.“ от п/ст 110/20 kV „Нова 3.“. Номиналното напрежение съгласно БДС EN 50160 е: мрежа ниско напрежение (НН) 230/400 V и мрежа средно напрежение (СрН) 6/10/20 kV. За да се гарантират стойности на захранващото напрежение, отговарящи на стандарта и с крайните точки на електроразпределителната мрежа, в подстанциите на шина 20 kV от автоматичното регулиране на напрежението (А.) се поддържа по-висока стойност от номиналната, а именно това повишено напрежение

отговаря на 3 %, или от разрешеното отклонение остават 7 %. Д. на регулиране на напрежението в подстанциите на ниво средно напрежение е $\pm 400 \text{ V}$, или 2 % - в този диапазон на чувствителност А. не се задейства и стъпалният регулатор не прави превключване. Така от разрешеното отклонение от 10 %. за разпределителната мрежа остават 5 %. Съгласно вътрешните правила на Е. тези 5 % се разпределят както следва: за мрежа ниско напрежение $U < 3 \%$ и за мрежа средно напрежение $U < 2 \%$.

Работното напрежение в п/ст „Нова 3.“ е в диапазона от 20,2 до 21 kV. На извод 20 kV „К.“ повишаването на напрежението от съществуващите генераторни мощности, включително и изследваното влияние на конкретната централа, е 5,34 %. Това означава, че напрежението в разпределителната мрежа СрН може да достигне стойности от 22 121,4 V. Вземайки предвид коефициента на трансформация (50) за мрежовите трансформатори СрН/НН на шина НН в трафопост „Запад“ в [населено място], напрежението може да достигне стойност от 442,43 V. В мрежа НН конкретната централа предизвиква повишаване на напрежението в мястото на присъединяване - 2,22 %, което се равнява на 452,3 V, или по-голямо от допустимите 10 % съгласно БДС EN 50160. Към преписката Е. е представило в КЕВР ситуация на електроразпределителната мрежа в района на проекта с посочени дължини, сечения и генераторни мощности. Е. поддържа позицията за изчерпан капацитет на електропровод „К.“. В писмо Е. е заявило, че след направените проучвания, същите не са показали развитие на товарите в региона за следващите 10 години, поради което дружеството счита инвестицията, която трябва да направи за присъединяване на горечитираната Ф., за икономически нецелесъобразна и в ущърб на останалите клиенти поради повишаване цената на предлаганата от електроразпределителното дружество услуга, поради което не може да предложи друг срок за присъединяване. Е. Юг“ ЕАД е посочило, че ако произвежданата електрическа енергия от Ф. ще се използва за собствени нужди и няма да се отдава към електроразпределителната мрежа, ще преразгледа становището си.

След като е разгледала искането на И. И. и становището на електроразпределителното дружество, КЕВР достигнала до извод, че съгласно чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне. Е. дружество е осъществило първата част от горечитираната разпоредба, като мотивирано е отказало присъединяването на обекта в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация, но не е изпълнило задължението си по втората - да предложи нов срок за договаряне.

Изготвен е Доклад от дирекция „Електроенергия и топлоенергетика“ с вх. № Е-Дк-1350/10.11.2023г., като е приложен и проект на решение.

С оспореното Решение № Ж-998 от 20.11.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) по т. I на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ, във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11И-00-11 от 01.04.2022г., подадена от И. М. И. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД, в частта относно отказа за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ Х-319, кв. 36, [населено място], общ. С., обл. С. и по т. II на основание чл. 22, ал. 1, ал. 2 и ал. 7 от

ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 Комисията е дала задължителни указания на електроразпределителното дружество в 14-дневен срок от получаване на решението да извърши действията по чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6, като предложи на И. М. И. нов срок за договаряне присъединяването на Ф. и в 7-дневен срок след приключване на дейностите да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Решението е прието на закрито заседание на 20.11.2023г., взето с три гласа „за“, от които два гласа на член на Комисията със стаж в енергетиката.

По делото е представена административната преписка по издаването на оспорения административен акт в цялост.

По делото е приета и съдебно-техническа експертиза (СТЕ), според която изискванията за качество на напрежението се нарушават при определените гранични условия - нулева консумация, пълна генерация, максималното напрежение, определено при автоматичното регулиране на напрежението от подстанция Нова 3.. Реално потребление/консумация на електрическа енергия винаги ще има и товарите са непрекъснато променяща се величина. Но оразмеряването на електрическата мрежа се извършва като се вземат предвид граничните условия. Експертът е достигнал до заключение, въз основа на резултатите от изчисленията, направени за извод 20 kV „К.“ - възможна стойност на напрежението в мрежата СрН от 22077,3 V (22121,4 V), че в случай, че се изгради конкретната Ф., ще се увеличи вероятността за нарушаване изискванията за качество на електрическата енергия, доставяна в обекти на съществуващите клиенти, захранвани от трансформаторните постове от съответното отклонение на В. „К.“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. КЕВР е събрала всички относими по случая факти и обстоятелства. Изготвен е доклад до председателя на КЕВР, който е обсъден на закрито заседание на комисията. Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с три гласа „за“, от които двама члена на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото или представляващи самостоятелни основания за отмяна на решението като незаконосъобразно.

Административният акт е издаден при спазване на изискванията за форма, съдържа фактически и правни основания съгласно изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК.

Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на процесното решение. Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното пред съда решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание. Наред с това са посочени ясно и нарушените нормативни разпоредби.

По отношение на материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6, Наредбата/. Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява /ал. 7/.

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне /чл. 90, ал. 1 от Наредбата/.

Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа, или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В ал. 2 е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок от 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 /общия ред/ не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл. 31 и чл. 32 от с.з.

По делото е безспорно, че И. И. е подал заявление на 23.09.2021г. за проучване на условията за присъединяване на Ф. към електроразпределителната мрежа на Е. изградена в УПИ Х.-319, кв. 36, [населено място], общ. С., обл. С.. Ф. ще е с инсталирана мощност 30kW, изградена в УПИ Х.-319, кв. 36, [населено място], общ. С., обл. С..

С Писмо с изх. № 57085 от 07.12.2021г., с което е отказано присъединяването, е посочено, че с оглед предотвратяване влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите

обекти в района, присъединяването на заявения обект за производство на електроенергия към електроразпределителната мрежа на "Електроразпределение Юг" АД не е възможно да се осъществи в заявения от И. И. срок и ще бъде технически възможно след изграждане на скъпоструващи нови съоръжения.

С оглед цитираните по-горе правни норми, съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на КЕВР за липса на материалноправна предпоставка за отказ за присъединяване на процесната централа поради неизпълнение на лицензионните задължения на оператора на електроразпределителната мрежа и на нормативната уредба относно присъединяване на производители по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, която е специална. Това е така, тъй като осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както се посочи по-горе, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането /ал. 3/, а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището и при издадено разрешение за строеж.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности: да прекрати процедурата /чл. 88, ал. 7/, мотивирано да откаже присъединяване /чл. 90, ал. 1/, или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на

лицето /чл. 91, ал. 1/. На първо място, следва да се посочи, че настоящият съдебен състав споделя извода на административния орган, че макар жалбоподателят да се е произнесъл по подаденото до него заявление за присъединяване на енергиен обект с т.нар. писмо относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа, по съществуващото си то представлява отказ за присъединяване. Това е така, тъй като, на първо място, е посочено, че няма техническа възможност за присъединяване на обекта, ако не бъдат извършени необходимите реконструкции.

Макар доводите на електроразпределителното дружество да се потвърждават и от заключението на СТЕ, съдът намира, че същото в частта му относно изводите за техническа невъзможност /нерационалност предвид възможно влошаване на качеството на електрическата енергия/ за присъединяване на процесната централа към мрежата е ирелевантно за разглеждания спор, тъй като по отношение на същата до 30 kW се прилага редът по чл. 24 от ЗЕВИ и изрично са изключени от приложението на чл. 23 от ЗЕВИ, съгласно който след изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване /ал. 6 от с.з./. С оглед на изложеното незаконосъобразността на отказа за присъединяване произтича директно от нарушение на материалноправни разпоредби и е без значение причината, поради която електроразпределителното дружество е в невъзможност да изпълни задължението си за присъединяване на централата от процесната категория, доколкото същата касае техническите възможности на мрежата, за която отговаря това дружество, както и инвестиционните му намерения. Съгласно издадената му лицензия № Л-140-07/13.08.2004г. жалбоподателят има задължение да развива мрежата като планира необходимите инвестиции в съответствие с принципа на икономическата целесъобразност и при икономически обосновани разходи с оглед задоволяване търсенето на електрическа енергия на територията на лицензията и осигуряване на транспортирането на електрическата енергия до потребителите, както и да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията на закона. В случая жалбоподателят нарушава задълженията си по издадената му лицензия, а от друга страна, отказът за присъединяване по причини, различни от формулираните в закона, може да се разглежда като нарушаване на изискването за равнопоставеност, което е задължено дружеството да

следва съгласно лицензията, тъй като лицето, което заявява присъединяване е поставено в неравнопоставено положение спрямо предходни заявители, само защото заявлението му е подадено след техните.

Действително, задължението на електроразпределителното дружество по чл. 116, ал. 1 ЗЕ не е безусловно, а е поставено в зависимост от изпълнението от заявителя - производител на ел. енергия на определени изисквания, изрично изброени в чл. 116 ЗЕ /административни и технически задължения на заявителя/, така и тези по чл. 3, ал. 1 от Наредба № 6, като за целта не трябва да са налице и пречките по чл. 3, ал. 2 от Наредбата. В конкретния случай обаче "Електроразпределение Юг" АД не твърди, че обектът не отговаря на изискванията на чл. 3 от Наредба № 6 и на чл. 116 ЗЕ, в който случай би могъл да се позове на правото си по чл. 90 от Наредба № 6. Дружеството единствено цитира заложените в БДС Е№50160 параметри на качеството на напрежение за присъединените към мрежата клиенти и позволеното отклонение от номиналното напрежение, като отказът е основан на необходимостта от изграждане на нови съоръжения, за което отговаря именно Е. и с липсата на инвестиционни намерения на дружеството за следващите не може да се обоснове отказ с посочените по-горе правни основания. Това основание не е сред предвидените в закона основания, при които може да се откаже включване на обект за производство на електрическа енергия. Следва да се отбележи, че и съгласно съдебната практика, (с Решение № 3382 от 15.03.2021г. постановено по адм.д № 10789/2020г., ВАС и Решение № 5233 от 23.04.2021г. постановено по адм.д № 11264/2020г. на ВАС), категорично е прието, че операторът на електропреносната мрежа е длъжен да осигурява сигурно, безопасно и ефективно функциониране на електроенергийната система, поради което извършването на реконструкция и разширение на мрежата не може да бъде предпоставка за отказ за присъединяване на фотоволтаична централа по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Накрая, следва да се отбележи, че не е допуснато съществено процесуално нарушение от КЕВР във връзка с твърденията на жалбоподателя за непълнота на доказателствата. При положение, че самият той не е представил никакви доказателства за изчерпвания капацитет на мрежата и евентуалното влошаване на качеството на електроенергията в случай на присъединяване на процесната ФВЦ, липсва задължение за административния орган да извърши проучване на техническите възможности на мрежата и да провери фактите от писмото на „Електроразпределение Юг“ ЕАД. Тя не е длъжна да извърши сама проучването, за което със закон е задължено самото

електроразпределително дружество, нито е длъжна да изложи мотиви по въпроси, които не са развити подробно в отказа на самото дружество. В този смисъл има непротиворечива съдебна практика на ВАС по идентични казуси - Решение № 11641 от 16.11.2021г. по адм. д. № 5549/2021г. на ВАС, Трето отделение, Решение № 6249 от 26.05.2021г. по адм. д. № 8698/2020г. на ВАС, Трето отделение.

С оглед изложеното, оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100.00 лева на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Основателна е и претенцията за присъждане на направените разноски от страна на заинтересованата страна И. И. в размер на 1000 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по приложен списък на разноските и фактура № 99 от 13.02.2024г., доказваща действителното им заплащане.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Юг” ЕАД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу Решение № Ж-998 от 20.11.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг” ЕАД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати по сметката на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата в размер на 100.00 лв./ сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг” ЕАД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати И. М. И., ЕГН [ЕГН] сумата от 1000 /хиляда/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

